Premiul întâi pentru excelență

On Martie 17, 2009

Continuă să-ți dezvolți potențialul de leadership, stabilind o un ritm accelerat de evoluție a demersurilor celor care te susțin.

Jerome Eugene Morrow nu mai aștepta nimic de la sine. Nimeni nu ar fi putut să deslușească adevăratele sale sentimente, adevăratele sale virtuți, adevăratele sale intenții. Singurul său prieten, Vincent Freeman, îi „împrumutase" visul său, și numai acest lucru îi adusese bucuria de a trăi. Dar știa că n-o să-l mai vadă niciodată pe Vincent.

Jerome, în scaunul cu rotile, ce ajunsese o povară pentru el, se apropie de Vincent. Păși cu el împreună pe acel drum alunecos și plin de primejdii, drum care putea fi și al său. Stăteau unul lângă celălalt, bucuroși că au reușit amândoi. Mânat de un îndemn interior, Jerome îi spuse lui Vincent că pleacă și el într-o călătorie, și că i-a pregătit toate cele necesare pentru întoarcere - un serviciu binevenit și hotărâtor pentru viitor, drept răsplată pentru meritele lui.

Dacă ai urmărit filmul „Gattaca (1997)" probabil îți amintești sfârșitul. Vincent a reușit să zboare în spațiu, deși nimeni nu i-ar fi dat vreodată o șansă din cauza dizabilităților sale. Dar și mai fericit a fost Jerome, fiindcă și-a împlinit visul de a-l ști pe Vincent „învingător". El l-a susținut pe Vincent stabilind o un ritm accelerat de evoluție a demersurilor acestuia de a intra în Gattaca, de a deveni navigator și de a zbura în spațiu.

Leadership: Poți să te integrezi în spațiul de manifestare al Eurilor tale diferite, așa încât efectul obținut să fie alăturat inițiativei unei personalități cu două imagini distincte?

Ce înseamnă să ai două Euri diferite? Înseamnă să simți cu inima altcuiva și să gândești cu gândurile altcuiva, fără să te îndepărtezi de propriile principii, de propria natură, de propriul suflet, de proprile instincte. La fel ca soarele de pe cer. Vreau să spun că este nemaipomenit să te poți bucura de atâta soare, de căldura fiecărei zile. De fapt, nu te poți sătura niciodată de soare atâta timp cât împrăștie căldură. Devii dependent de el dacă îți plac vacanțele pe litoral, de exemplu.

Dar așa cum soarele nu se poate ascunde precum luna, nu poate opri mareele oceanice, la fel nici tu nu poți să fii mai mult decât ești pregătit să fii (decât dacă împrumuți o parte din personalitatea altcuiva). În acest ca avem de-a face cu două imagini distincte care se potrivesc cu orientarea ta: o imagine care se bazează mai mult sau mai puțin pe realitate și o imagine care se numește "idol". Dar, indiferent de imagine, niciodată nu vei putea obține mai mult decât ceea ce vezi cu ochii credinței !

Nu-ți poți netezi singur drumul spre atingerea scopurilor, dacă ceilalți te îndepărtează din sufletul lor. E ca și cum ai da la o parte o mână întinsă, e ca și cum ai spune inimii „Nu mai bate, stop ! ". Dacă vrei ca leadershipul tău să ia avânt trebuie să fii stăpânit de dorința de a fi recunoscător celor care te-au ajutat, dar trebuie să iei și acea hotărâre fermă înlăuntrul tău de a merge pe același drum cu aceia care caută același lucru ca și tine.

Asta înseamnă în termeni simpli „să lași o ușă deschisă spre măreție„ adică să te forțezi să mergi pe aceeași linie cu ei, să treci în tabăra convingerilor lor (dar fără să te îndepărtezi de ale tale), să le arăți aceeași afecțiune și să le îndrepți pașii numai spre lucruri bune. Lasă o ușă deschisă pentru măreție !

Leadership: Poți să găsești o asemănare între realitatea pe care o modelează atitudinea ta și povestea pe care a imaginat-o Alter-Ego-ul tău, din prisma efectelor unei eventuale constatări a unei abateri de la adevărul pe care trebuie să-l accepți?

Așa cum la un aparat foto digital focalizarea automată poate puncta prin precizie și viteza, dar poate pierde teren pentru lipsa de performanță în condiții de slabă luminozitate sau la urmărirea subiectelor în mișcare – tot așa și încrederea pe care o manifești pentru cei din jurul tău, poate puncta prin efortul tău de a acționa în folosul celorlalți și de a comunica cât mai convingător cu ei, dar poate pierde teren pentru lipsa de eficiență în adoptarea unor decizii comune sau prin gradul redus de promovare a propriilor convingeri.

John Maxwell spunea la un moment dat într-una din cărțile lui: *„Fără a avea în jurul tău oameni de nădejde care să te ajute să porți povara, te vei epuiza și te vei stinge."* Avea mare dreptate, fiindcă oamenii care au o orientare comună, care au un simț al onestității în raporturile care se stabilesc între ei acceptă responsabilitatea de a se asigura de buna funcționare a muncii în echipă, și, mai mult decât atât, acceptă responsabilitatea de a acționa mereu cu integritate, competență, demnitate și într-o manieră etică.

Asemenea oameni sunt de o valoare inestimabilă. Ei sunt mai puțini vulnerabili în fața factorilor de risc care pot duce la apariția conflictelor și la dezbinarea echipei. Indiferent că de partea ta se află unul sau mai mulți astfel de oameni, să știi că el/ei formează întregul tău, tot ceea ce ești din profunzime până la suprafață.

Adevărul pe care trebuie să-l accepți ca lider este că, indiferent a cui imagine o preia personalitatea ta pentru a crea o nouă poveste, mai devreme sau mai târziu trebuie să-ți dezvălui adevăratul sine, încât să ajungi să te delimitezi de ceea ce este fals în viața ta.

Premiul întâi pentru excelență se acordă numai acelor lideri care obțin performanțe deosebite prin acțiuni de promovare a celorlalți oameni de lângă ei. Leadershipul este cu atât mai eficient și mai durabil, cu cât reușești să te conectezi la „frecvența" celorlalți, să-i energizezi stabilind o un ritm ridicat de evoluție a demersurilor lor proprii.

Un lider nu poate fi performant dacă echipa lui nu are performanțe. Performanța echipei determină performanța liderului și în aceasta constă performanța leadershipului.

Premiul întâi pentru excelență îl obțin doar liderii care au știut să coopteze oamenii din echipă în vederea obținerii unor rezultate bune pentru realizarea intereselor ambelor părți, ceea ce presupune o muncă susținută cu oamenii, înțelegere, întrajutorare reciprocă dar și creșterea exigențelor și alinierea la standardele specifice, ca și un ritm alert pentru a-i depăși pe ceilalți.

O ușă deschisă spre măreție este de fapt recunoașterea conferită de „evaluatori" pentru activitatea și performanțele liderului și a echipei sale, dar înseamnă întotdeauna că se poate și mai bine sau că există loc de și mai mult bine. Pe parcursul activității unui lider și a echipei sale pot exista momente când această ușă pare zăvorâtă. Dar așa cum se spune că D-zeu închide o ușă, dar lasă întotdeauna o fereastră deschisă, tot așa liderul trebuie să găsească soluțiile optime de a redeschide ușa sau calea spre performanță.

Continuă să-ți dezvolți potențialul de leadership, stabilind o un ritm accelerat de evoluție a demersurilor celor care te susțin.

Source: https://neculaifantanaru.com/premiul-intai-pentru-excelenta.html